

XXXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v.

(Afgiven af Folketingets Lønningsudvalg den 4. Februar 1932).

Under Drøftelsen af Lovforslaget er der indenfor Udvalget fremsat nogle foreløbige Ændringsforslag. Der er saaledes foreslaaet i Lovforslagets § 2 i Stk. 1, 4de Linie, at 5 Aars Tjeneste ændres til 10 Aars Tjeneste, og at 30 Aar rettes til 25 Aar. De nævnte Ændringer tilsigter at føre Paragraffen tilbage til den Skikkelse, den havde i Lønningskommissionens Betænkning. Paa Grundlag af de Forhandlinger, der efter nævnte Kommissions Betæknings Afgivelse i sin Tid fandt Sted hos Finansministeren, blev Kommissionens Forslag foreslaaet ændret for at bringe Betingelserne med Hensyn til Pensionering for det i Lovforslaget omhandlede Personale i Overensstemmelse med Tjenestemandsløven. Herom har Udvalget imidlertid ikke kunnet opnå Enighed, idet der af et Mindretal er henvist til de Betragtninger, der er fremført af Lønningskommissionen i dens enstemmige Betænkning til nævnte Paragraf, og ihvorvel et Flertal indenfor Udvalget maatte ønske, at der gennemførtes en Ændring som af Finansministeren foreslaaet, forudser man med Sikkerhed, at en Fastholden paa dette Punkt vil have til Følge, at Lovforslaget ikke vil kunne gen-

nemføres i indeværende Rigsdagssamling, og har derfor besluttet sig til at give Ændringsforslaget sin Tilslutning.

Det er dernæst som foreløbig Ændringsforslag foreslaaet at affatte sidste Linie i § 2, 1ste Stykke, saaledes: „Afgang paa Grund af Tjenesteforseelse, en i den offentlige Mening vanærende Handling eller Strejke, i hvilke Tilfælde den paagældende ikke kan pensioneres for den forløbne Tid“.

Under Udarbejdelse af Tjenestemandsløvforslaget i Lønningkommissionen af 1929 blev Spørgsmaalet om en Strejkes Indflydelse paa Tjenestemandforholdet gjort til Genstand for en Drøftelse, navnlig om, hvorvidt det maatte anses for paa krævet i Loven at optage Regler herom. Dette ansaa man imidlertid i Kommissionen for unødvendigt, idet man fra alle Sider erkendte, „at en eventuel Strejke af Tjenestemænd allerede efter nugældende Lov i hvert Fald betyder, at paagældende løser Staten fra dens juridiske Forpligtelse med Hensyn til saavel Ansættelsesforholdet som Pension, Lønningsanciennet og andre af Tjenestemandforholdet flydende Goder, og da dette i Praksis maa anses for den vigtigste Side